

Sygn. akt: I C 487/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	st.sekr.sąd.Urszula Młynarczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) W. Zarządu (...) w W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej M. Z. na rzecz powoda (...) W. Zarządu (...) w W. kwotę 270,40zł (dwieście siedemdziesiąt zł 40/100) z ustawowymi odsetkami od 24. 06.2015 r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 163,83zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt. I C 487/16

UZASADNIENIE

Powód (...) W. Zarząd (...) w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej M. Z. kwoty 270,40 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu podniósł, iż pozwana w dniu 09.06.2015 korzystała z komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu, a na kwotę dochodzoną pozwem składają się 4,40 zł tytułem należności jednorazowej za przejazd oraz 266 zł tytułem opłaty dodatkowej za bezbiletową jazdę pozwanego.

Pozwana M. Z., działająca poprzez kuratora, ustanowionego z uwagi na nieznajomość miejsca pobytu pozwanego, nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09.06.2015r. o godz. 20:41 pozwana M. Z. poruszała się po W. tramwajem linii 26 nr pojazdu (...) bez ważnego biletu, uprawniającego do przejazdu. W w/w czasie została poddana kontroli biletowej, w wyniku czego kontrolerzy wypisali pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 270,40 zł, w tym 4,40 zł opłaty za przejazd i 266 zł opłaty dodatkowej. Pozwana potwierdziła odbiór wezwania.

Dowód: odpis wezwania k 11

Pozwana nie uiściła należności, objętej wezwaniem.

Dowód: bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie pozostaje ustalony stan faktyczny, co wynika z dokumentów, zgromadzonych w aktach sprawy.

W takiej sytuacji należy stwierdzić, że skoro pozwana poruszała się po W. środkiem komunikacji miejskiej bez ważnego biletu; w wyniku kontroli otrzymała wezwanie do zapłaty zarówno opłaty za przejazd (4,40 zł) jak i opłaty dodatkowej (266 zł), wynikającej z uchwały Rady (...) W. z 3.10.2013r. nr (...); wreszcie owych opłat nie uiściła – to powództwo w niniejszej sprawie należało uznać za zasadne i orzec jak w pkt I. Między stronami procesu bowiem doszło do zawarcia umowy przewozu osoby. Oznacza to, iż do oceny sytuacji prawnej stron znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (j. t. Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173, z późn. zm.). Zgodnie z art. 16 ust. 1 cyt. ustawy umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwana zawarła z powodem umowę przewozu, bowiem znajdowała się w środku komunikacji miejskiej (tramwaju). Zgodnie z przepisami cyt. ustawy pasażer ma obowiązek dokonać opłaty za przejazd, tj. skasować bilet „niezwłocznie po zawarciu umowy”, a więc po wejściu do autobusu bądź tramwaju. Pozwana nie dopełniła tego obowiązku. Zgodnie z art. 33a ust. 3 cyt. ustawy w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową lub wystawia wezwanie do zapłaty. Takie też wezwanie, ze wskazaniem należnych opłat za przejazd jak i opłaty dodatkowej, było wystawione przez kontrolera i podpisane przez pozwaną. W ten sposób pozwana akceptował swój dług z tytułu przejazdu bez ważnego biletu.

Jednocześnie Sąd orzekł o odsetkach, a to po myśli art. 481 § 1 kc oraz o kosztach - na podstawie art. 98 § 1 kpc. Po stronie kosztów powoda Sąd uwzględnił wynagrodzenie pełnomocnika powoda, opłatę sądową od pozwu i 73,80 zł zaliczki uiszczonej przez powoda na wydatki związane z udziałem kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.